

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1171/2023
31.10.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Дубравке Дамјановић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету малолетног АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца малолетног, адвоката Алена Јовановића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Одељење за малолетнике ЗКм. 292/22 од 08.09.2023. године и Км.бр. 292/22, Квм. бр. 90/23 од 22.09.2023. године, у седници већа одржаној дана 31.10.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца малолетног АА, адвоката Алена Јовановића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Одељење за малолетнике ЗКм. 292/22 од 08.09.2023. године и Км.бр. 292/22, Квм. бр. 90/23 од 22.09.2023. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду, Одељење за малолетнике ЗКм. 292/22 од 20.07.2023. године, према малолетном АА обустављен је кривични поступак на основу члана 4. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и члана 352. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку и одлучено је да трошкови поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Решењем Вишег суда у Београду, Одељење за малолетнике ЗКм. 292/22 од 08.09.2023. године, делимично је усвојен захтев браниоца малолетног АА, адвоката Алена Јовановића за накнаду трошкова кривичног поступка и одређено је да трошкови кривичног поступка у износу од 108.000,00 динара падају на терет буџетских средстава суда и исплатиће се у року од 60 дана од дана правноснажности решења, док захтев браниоца да му се преко досуђеног износа досуде трошкови поступка у износу од 36.585,00 динара одбијен као неоснован.

Решењем Вишег суда у Београду, Одељење за малолетнике Км.бр. 292/22, Квм. бр. 90/23 од 22.09.2023. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца малолетног АА, адвоката Алена Јовановића поднета против решења Вишег суда у Београду,

Одељење за малолетнике ЗКм. 292/22 од 08.09.2023. године, а одбијен је као неоснован и захтев браниоца да му се исплати накнада трошкова на име састава жалбе на решење о трошковима.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац малолетног АА, адвокат Ален Јовановић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд усвоји као основан поднети захтев за заштиту законитости, побијана решења укине и списе предмета врати Вишем суду у Београду на поновно одлучивање или да побијана решења преиначи и досуди му трошкове, како су опредељени у захтеву.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је по оцени навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован.

Бранилац у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним решењима учињена повреда закона на тај начин што му је одбијен захтев за накнаду трошкова који му припадају сходно одредби члана 9. Тарифе о наградама и накнадама за рад адвоката, којим је прописано да за обављање послова адвокату припада накнада трошкова за поштанске, телефонске, банкарске и сличне услуге према плаћеним рачунима или у паушалном износу у висини од 2% вредности укупне награде за појединачни правни посао.

Овакви наводи браниоца окривљеног оцењени су као неосновани.

Врховни суд налази да је неоснован захтев браниоца да му припада паушалан износ у висини од 2% вредности укупне награде, јер из списка предмета произилази да бранилац није доставио доказ да је имао трошкове, нити је определио које правне послове је предузимао поводом којих је имао трошкове за поштанске, телефонске, банкарске и сличне услуге. Стоји чињеница да је у Тарифи прописано да постоје два начина на који се обрачунавају ови пратећи трошкови, при чему се под паушалним износом у висини од 2% вредности укупне награде за појединачни правни посао подразумева да се појединачни правни посао који је обухватао поштанске, телефонске, банкарске и сличне услуге определи, а потом само у односу на тако опредељене услуге тражи 2% од прописане вредности награде за предузети посао.

Из изнетих разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци ове пресуде, а сходно члану 491. став 1. ЗКП.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**